

Mythologia, Padoue, 1616 - 31 : Le bon et le mauvais Génie

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - Annot. 40 : a pour reproduction ce document](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 31 : Le bon et le mauvais Génie, 1616

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7750>

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum paulum Tozzium, ex typographeo Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination p. 154

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

denique vixit non solum extra mecenia Temes-
senium, sed etiam extra Temessenum agrum
prof. g. e dicitur, tandem que se in mare demer-
fise dicitur si fuisse coloris vehementer atro, re-
liqua forma magnopere formidabili, ac pelle lu-
mina, ut ait, apparebat amictus.

DICTVS est ait Genius, ut placuit Latinis,
à gignendo, vel quia nobiscū gignatur vel quia
illi procreandorum era divinitus cōmisla pu-
taretur. Hic creditur notis clā nūc suadēs, nūc
dissuadeas, viuēsam vitam nostrā gubernare,
esseq; cōmēns & voluntatis nostrae prop̄e mo-
deratorem. Nam existimantur Cenii dēmones
terum quas voluerint nobis persuadere, spectra
& imagines sibi tanquam in speculo imprimere,
quod illis facilius m̄ sic. In ore spectra cum
anima nostra clam respexerit, illa sibi veniunt in
me tem, quia si ratione perpendantur, tum re-
cta sit animi deliberatio. At si quis post habita
ratione malorum, spectrorum & visorum ductu
feratur, illa in multis erroribus incurrit necesse
est si spectra fuerint, pricipue à malignis dē-
monibus oblata. Ita multi sunt supra modum
libidinosi, aut crudelis aut anari, quae
omnia ad Genius referuntur. Inde factum
est ut ita Socratus crediderit Euclides, & Pla-
to de Socratis diemōne consiliorē mentionem
fecerit Sēpius. Q[uod]o[rum] vero Genius dēmon

fuerit, testatur Plutarchus, qui illum Bruto
per noctem appariisse scribit in eius vita: οὐλαχογίζεται καὶ σκοτῶν προσέσαυτον,
ἔδοξεν αἰθέριαι τύποι τινὲς εἰσένειν τοῖς
δὲ προστὴν εἴσοδον, ὅπερ διηνέψετο, τοις δικάνοντος
διὰ τέκνουκου σοματος καὶ σκοτεῖσι πα-
ρεῖστος αὐτῷ. τολμήσας δὲ ἀπόστημα, τίκτετο
οὐτε τετράποδων οὐ δεῖται οὐ τί βουλέμε-
νος θεος οὐ μάτης οὐ πολεμηγητας οὐ αὐτῷ τὸ
οὔτινα, οὐδὲ ὀφροῦτε δια μαρτυρίας εἰλιθε-
με τοις σιρίτιοις· καὶ οὐ βεοῦτος οὐ διατα-
ραχθεις, οὐδεμια τίπερα τανατόντος αὐτοῦ,
τούτον τοιδε τινάς, μήτε αρρώστου τινὰ ον-
ντα πιετούσιν οὐδὲν φερόμενον. Is igitur &
tum quidam secum ratiocinatur, visus est
sibi ingredientem quandam ad se peripexisse &
quare oculus ad ingressum censuerit monstro-
sum quandam & horrendam formam obsexit,
que silentio sibi possea altitudo. Hanc interro-
gare nūsui est Brutus. & quis inquit hominum
es, aut Deorum i aut quid tibi vix? cur ad nos
venisti? ad qua submurmurans illa forma tuu-
sum inquit δε Brute malus Genius, me videbas
postea in Philippi. Tum Brutus minime exer-
runtur, videbore sp̄ndit. Cum vero u d' monitu-
nus fieret, pueros ad se intro vocauit Brutus, qui
nullam neq; vocem se audiuisse, neq; quidoum
vidisse responderent. Alij igitur crediderunt
clementia-